

Toespraak ds. K. Veldman, Balkanzendingsdag 2010

Geliefden, 25 jaar. Eén van de ogenblikken die we ons levendig herinneren is een ontmoeting ergens in Engeland, waar onze geliefde vriend en broeder, mij, nadat er een vergadering was, een samenkomst van predikanten, één vraag stelde. Men had het veel gehad in die vergadering over doen en laten, en hij zegt: 'Joh, kom, laten we ergens apart zitten.' We deden dat wel eens. En we gingen een ogenblik apart zitten, en hij stelde mij een vraag. Hij zegt: *'Lieve vriend, de gerechtigheid die overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en farizeeën, welke is dat?'* Nog nauwkeuriger dan schriftgeleerden en fanzeeën? Ik keek hem aan, en hij mij. En we waren een ogenblikje vrolijk. Ik zei: *'Het is de gerechtigheid van Christus, geschonken van de Vader, door het geloof ontvangen. Als had ik nooit geen zonde gehad, noch gedaan.'* En we waren zo vrolijk, even zó vrolijk, zó vrolijk! We huilden beiden. Dat heeft mij altijd, maar wie ben ik, verbonden aan onze geliefde vriend en broeder in Joegoslavië. Hoewel ik de laatste tijd niet op formele wijze meer deel uit maak van het bestuur, maar dat is wat anders. Een ogenblik keer ik nu met u terug, want daar gaat het eigenlijk om, naar de Schrift. Want ook ds. Ralevic zal vergaan, en ik blijf ook niet bestaan. Maar het Woord Gods blijft tot in alle eeuwigheid. Dat Woord, dat gepredikt zal moeten worden. Wel, geliefden, een ogenblik uw aandacht bepalend bij deze tekstverzen uit Galaten 3:23-25: *Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester'.*

De Heidelberger Catechismus begint niet zonder oorzaak, nadat ze gesproken heeft over de ganse inhoud van de Heidelberger, in de eerste vraag en het antwoord, want daarin wordt de ganse leer der zaligheid besloten. Er wordt niet gevraagd zonder reden, hoeveel stukken is het nodig te weten om in deze troost zalig te leven en getroost te sterven, geliefden. En dan begint de Catechismus niet met het geloven, maar de Heidelberger Catechismus begint met de kennis der wet. Ten eerste, te weten hoe groot uw zonden en ellende zijn. Waaruit weet ik dat, zegt de Catechismus? Uit de wet, als een middel in Gods Hand tot ontdekking. En eerst, zegt de Catechismus, waar een reiziger op weg en reis naar de eeuwigheid mee te maken krijgt, en ik zeg het met andere woorden, is het heilige recht Gods. Wij hebben gezondigd, en God op het hoogst misdaan. We hebben de gerechtigheid verbroken waarin we leefden in de staat der rechtheid. En daarom zijn we uit de gemeenschap met God verstoten, geliefden. Het verandert zwaar, buiten het paradijs gedreven. Wij konden niet meer zijn in de heilige en heerlijke gemeenschap met God Drie-enig, door onze diepe val in Adam in het paradijs, geliefden. En dat stuk wordt grondig geleerd door de Heilige Geest. In de Galatenbrief heeft Paulus al gezegd: 'Waartoe is dan de wet?' Wel, u vindt dat in dit

gedeelte voor onze tekstverzen: 'Ze is om der overtredingen wil daarbij gesteld.' Mag ik eens een vraag stellen? Ik vroeg laatst aan één van mijn catechisanten, ik zeg: 'Kinderen, als jullie nu horen, gij zult niet stelen, wat heb je dan gehoord, zondagmorgen in de kerk?' En weet je wat de meeste van mijn kinderen zeiden? 'Dat ik niet mag stelen.' Eén zweeg stil. Ik zeg: 'Kinderen, zijn er ook die wat anders gehoord hebben?' Toen stak dat ene meisje haar vinger op, ze zegt: 'Ik heb zondag gehoord dat ik gestolen heb.' Want de wet is om der overtredingen daarbij gesteld. Om aan te wijzen, te verdoemen en te vervloeken, die de wet hebben overtreden. Die wet is leeg gebleven, want de Heere heeft van de hemel neergezien of er iemand verstandig ware, die God zoekt, die God zocht. En er was er geen één, ze zijn alle afgeweken, u ook. En derven de heerlijkheid Gods, zegt de apostel in Romeinen 3. Daar is er geen één, nee. Ik hoor psalm 40 zingen, de Borg zingt het. Want Hij zingt het reeds in het Oude Testament. Door Zijn Geest, geliefden: 'Vader, Ik kom om Uw wil te doen. In de rol Uws Boeks is Mijn Naam vervuld, Ik draag Uw heil'ge wet, dien Gij de sterveling zet, in het binnenst ingewand.' De wet, wat doet de wet, zegt onze tekst. 'Doch eer het geloof kwam', Ik wil één ding voor theologen zeggen. Sommigen leggen deze tekst heilshistorisch uit. En zeggen dan dat de Joden onder de wet waren. En dat het geloof toen nog niet gekomen was. Dat geloof ik dus niet, dan weet u dat direct. Ik geloof in de eenheid van het verbond. Ik geloof dat Abraham was de vader aller gelovigen. Ik geloof niet in Dispensation Alissem, Als zouden in het Oude Testament mensen anders tot bekering gebracht worden dan in het Nieuwe Testament, we zijn in die zin gereformeerd, of u bent het niet. En ik moet vrezen dat heel veel jonge mensen in onze dagen geïnfecteerd worden door de Evangelische leer. Maar weet je wat dat eigenlijk inhoudt?

Dat u zegt dat de Joden anders bekeerd zijn, zonder geloof in Christus, en nog anders bekeerd kunnen worden. Ik heb het laatst gehoord dat sommige mensen dit dreven. En ik zeg u: 'Het is niet waar, het is de grootste leugen.' Abraham wordt genoemd 'de vader aller gelovigen.' Ik stop nu. We gaan verder. Hier wordt niet gesproken over heilshistorie, en ik zeg niet dat de heilshistorie niets met de heilsorde te maken heeft. Maar hier wordt gesproken over de heilsorde. Hoeveel stukken zijn nu nodig te weten? De eerste hoe groot mijn zonde en ellende zijn. Te weten, te weten bij geestelijke kennis en ervaring, te weten, te weten. Maar wat zegt nou de tekst? Als de Heere door Zijn wet in je leven komt, kind, kom je in de gevangenis. Kom je in de boeien. Word je gearresteerd en in de gevangenis gebracht. Versta je me? Ik heb niet voor niks vanmiddag laten zingen 'Ai, hoor naar hen die in gevangenis kwijnen.' Je komt onder het oordeel. Je komt in de gevangenis. In de boeien. En je wacht op het oordeel. Of niet? Of ben je direct maar tot geloof begiftigd? Paulus zegt van niet. Je komt in de boeien, je komt onder een gewicht. Bunyan zegt het niet voor niks, geliefde vrienden, een pak op zijn rug, vrezen voor het oordeel dat aanstaande is. Mag ik eens vragen: 'Zijn er nog die in de gevangenis zitten. Aan de schuld ontdekt, aan de zonde vloek en doemwaardigheid?' Ik ga nog verder, weet je wat Paulus zegt? En besloten, die kunnen er niet uitkomen. Die zitten zo lang in de gevangenis, te wachten op de voltrekking van het vonnis. 'Ai, hoor naar hen die in gevangenis kwijnen.' Ik lees het: 'Doch eer het geloof kwam', dus voordat het geloof kwam, 'waren wij onder de wet in bewaring gesteld en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.' Dus, ja mensen, dan gaan de deuren dicht. Zal ik je eens wat zeggen, lieve man. Dan kun je niet meer bekeerd worden. Er zei eens een kind van God: 'Dan wordt het bij mij onmogelijk, en omdat ik gezondigd heb, bij God onmogelijk.' Bij de inleving, dan snijdt de Heere de wegen af. Dan zit je te wachten tot het vonnis voltrokken wordt. En Hij

twist net zo lang met u, tot u overwonnen en ingewonnen wordt voor het goddelijke oordeel. Aangezien we dan naar het rechtvaardig oordeel Gods tijdelijke en eeuwige straffen verdiend hebben.

Verstaat u? Zal ik je eens wat zeggen mensen? Dan hoef je met de Heere niet meer te twisten. 'Ik heb gedaan wat kwaad was in Uw oog.' En dan staat er wat moois, want ik moet verder lezen: 'tot op het geloof, dat geopenbaard', dat is ook zo'n mooi woord. 'Tot op het geloof, dat geopenbaard zal worden'. Openbaren is iets zien dat je niet meer kunt zien. Openbaren is een werk van God. Een verborgenheid bekend maken. De verborgenheid, zegt Paulus, des geloofs. En vrienden, nu moet ik niet alleen wijzen op het geloof als een werkzaamheid in de ziel, maar het geloof als voorwerp. Het geloof in Christus. Eén vreemde gerechtigheid, één ongedachte gerechtigheid, één wonderlijke gerechtigheid, die God bevredigt en de ziel leidt tot de zaligheid. Weet je wat ik hier hoor? Eén Woord van die lieve Middelaar, Die Zijn Vader op het oog had, en de ganse zaligheid der Kerk: 'Het is volbracht.' En het voorhangsel scheurde, van boven naar beneden. Eén verse en levende weg. Eén Christus Jezus door het heiligdom, naar het heilige der heiligen, En wat hebt je er aan gedaan, lieve vrienden? Geen nagelschrap, alles onder de zonde besloten. Alles alleen in de gerechtigheid van Christus. Het kan toch niet verdragen, als je daar wat vanaf doet? Het kan toch niet verdragen als je nog een beetje een bekeerd mensje wordt? Want God rechtvaardigt de goddeloze, met een geschonken gerechtigheid. Eén uitgewerkte zaligheid, jongen. En u hebt het niet kunnen zien. Het is u geopenbaard geworden. Uw ogen zijn opgegaan voor de Heere en Zijn gerechtigheid. Zal ik je eens wat zeggen? Als de Heere die kracht in je leven werkt, dan sta je nieuw in het Paradijs. Vroeger dacht ik dat die moordenaar naar het Paradijs ging. En dat is ook wel zo, he? Maar ik geloof toen Christus de Paradijsdeur opende, was hij in het geloof al in het Paradijs, heden. Want wie in Christus is een nieuw schepsel. Al het oude voorbijgegaan. Ik herinner u nogmaals aan een ouderling uit Leersum. Ik wordt toch niet moe dat voorbeeld te noemen. Verbeek, zijn zoon, een bekende. Hij zei: Vader las altijd preken. En op een zondagmorgen zegt hij: 'Ik wil 5 minuten voordat ik begin het woord hebben, mag dat gemeente?' En hij vroeg natuurlijk niet om het antwoord, maar hij nam het woord. En hij zei: 'Gemeente, deze handen hebben nog nooit wat goeds gedaan. En deze mond nog nooit een recht woord gesproken.' Toen ging hij verder. Maar hij zegt: 'Mijn jongen die zat daaronder, vannacht ben ik van de Heere Jezus geworden, zegt hij. O jongen, zegt hij, ik ben van de Heere Jezus geworden. En weet je, toen zegt hij: Nou hebben die handen nog nooit wat verkeers gedaan. En die mond alleen Zijn lof verkondigd.' Vat je dat? Vat je dat? Christus mijn verdoemenis, ik Zijn gerechtigheid en zaligheid. Uit de dood, in het leven. Een nieuw schepsel geworden, en we zijn besloten geweest tot op het geloof dat geopenbaard zou worden. Het geloof waarmee ik met Hem verenigd word tot zaligheid Die mijn leven is, zegt de apostel. Hebt u dan uw leven in de gevangenis? Nee, mijn dood en sterven.

Tegenwoordig ben je in de gevangenis al bekeerd. Maar lieve vrienden, als God het recht laat gelden, gaat het naar uw vonnis toe. En dan bent u niet bekeerd in uw ellendigheden. Dan moet het sterven worden, en niet kunnen sterven. Als God de zonde in je leven bekend gaat maken, de erfzonde, de dadelijke zonde, de zonde van nalatigheid, dat is een ogenblikje in het leven van de Kerk, dan wordt je gewaar dan laat hij het ... Van de week hoorde ik het nog ergens, toen was ik zo verheugd. Als de Heere je zonde bekend maakt, ook de meest verborgen zonden soms in je

leven, lang, lang vergeten, ontdekt. Waarom? Omdat de gerechtigheid zou zijn van Christus. Wel, zegt Paulus, zo is onze wet. Is de wet de tuchtmeester geweest tot Christus? U begrijpt dat dat niet heilshistorisch is. Dat is zaligmakend. Weet u, Gods volk heeft een wet die ze bij Christus brengt. Omdat Hij uw gerechtigheid worde. Kom ik terug bij ds. Ralevic. De eerste keer dat ik hem ontmoette, op die Leicesterconferentie, zei ik: 'Ik ben 2 keer bekeerd.' Hij zegt: 'Ik ook'. Ik zeg: 'O.' Dat verbond ons onmiddellijk. En ik ga die hele geschiedenis niet zeggen, dat heeft Mulder geloof ik wel vanochtend gezegd, maar ik wil er een paar dingen van zeggen. Hij zegt: 'Eerst dacht ik dat ik God kon behagen. Ik heb het gezocht, maar de Heere heeft alles verdoemelijk gemaakt. Voor Hem, schuld, schuld. En toen is Christus achter het recht en door het recht mijn gerechtigheid geworden.' En we zijn beide zó vrolijk geweest, zo ontzaglijk vrolijk. Ik was hem allang vergeten. Niet waar, dominee? Nee. Natuurlijk de eerste tijd in Staphorst druk. Er komt heel wat op je af. Jong domineetje. Ik weet nog dat Meesters, die ouderling zei: 'Ik ben eigenlijk niet gewend om een jonge dominee te gehoorzamen.' Ik zei: 'Ja, dat kan ik ook niet helpen.' Maar na een catechisatie-seizoen waar we wat geld opgehaald hadden, kwam Ralevic opnieuw in mijn gedachten. Ik denk: 'Ik moet hem eens een briefje schrijven.' Dus ik schreef een briefje, heel verkeerd adres. En ik schreef, want dat was in mijn hart: 'Als je iets nodig hebt, laat het weten.' Ik heb wat catechisatie-gelden. Ik kreeg na een paar maanden een briefje terug. Hij zei: 'Een briefje uit de hemel, beste vriend. Ik zeg waarom. Hij zegt, ach, de Heere zegt in Zijn Woord: Zoekt eerst het Koninkrijk der hemelen, en Zijn gerechtigheid, en alle dingen zullen u toegeworpen worden. Hij zegt: "Ik stond hier, winter, en ik had niet veel geld. Ik moest óf een preekje laten drukken, maar mijn dak openlaten. Ik had niet genoeg dakpannen voor mijn dak, en de winter was komende. Ik had geen kleren voor mijn kinderen, en ik stond ermee. Of kleren kopen en het dak bedekken, of een preek drukken. En door genade viel ik aan de kant van God. Dan maar een open dak, en geen truien voor de kinderen. Ik heb een preekje gedrukt. Maar in diezelfde week kwam dat briefje. 'Indien je iets nodig hebt, laat het weten.' En meneer Kaptijn, hij is reeds verscheiden uit Urk, heeft dat sommetje van Staphorst naar Servië gebracht. Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen! En van die tijd af, is die Bijbel in die wereld ontstaan. Over die broedersliefde. Ja, dat weet je wel. En wat bond ons nou: De kerk? Hij is Baptist. Ik ben niet voor alleen de geloofsdoop. Ik ben wel voor de geloofsdoop, alleen als je echt bekeerd wordt, en als je nooit uit ouders geboren bent op het erf der Kerk. Dus ik ben helemaal niet tegen gereformeerde Baptisten op zich, maar ik geloof dat Lydia ook haar kinderen liet dopen. En dat Abraham, daar de doop in de plaats van de besnijdenis, zijn kinderen en de gekochten met geld zelfs besneed. Romeinen 4:11 geeft aan dat, én de doop én de besnijdenis het teken van de rechtvaardigheid des geloofs is. Maar lieve vrienden, ik geloof dat Bunyan huppelt in de hemel. Dat Philpot op de voorste plek zit. Dat geeft geen geestelijke scheiding, en zo hebben we dat ook al die jaren ervaren. En de Heere heeft dat werk gezegend, tot op deze dag. Niet bij ons bedacht, niet bij ons volgehouden. God zorgt voor Zijn volk, die de gerechtigheid Christi prediken. En niet anders zoeken, en niet anders willen dan die gerechtigheid die afsnijdt naar de wet en die inplant naar het heilig Evangelie.

Geliefde vriend, zo is dan de wet, onze, zegt Paulus, ook uw tuchtmeester geweest? Een slaaf die voor de tuchtiging zorgde en heeft ze net zo lang geslagen tot ze bij Christus waren. En toen ze bij Christus waren, waren ze niet meer onder de ... wet, onder de tuchtmeester. Want ze hadden een heilige gerechtigheid die de wet niet meer kon veroordelen. Weet je wat het woord in de Bijbel daar voor is? Vrede, die alle verstand te boven gaat. Mensen kijken me aan, vanmiddag kijken

mensen me aan. Weet je waarom? Er zijn mensen, die hebben het leven buiten Christus, en zijn bekeerd buiten verzoening. Ik waarschuw u ernstig, ik waarschuw u ernstig, want die de Heere Jezus niet heeft, heeft het leven niet. Maar die in Christus is geopenbaard, toegepast van achter het recht, heeft het leven. En dat tot in eeuwigheid. 'En dominee, wat moet je er dan aan doen?' Niks doen. Mijn geroep: 'Ai, hoor naar hen die in gevangenis kwijnen.' 'Zo zullen we, de schapen Uwer weiden, Uw roem, Uw lof in eeuwigheid verbreiden.' Wat hebt je dan, moeder? Niks. Wat heeft Hij? Alles. Wat zoekt je hier dan, nog de Levende bij de doden? Hij is opgewekt, Hij is hier niet meer. Door eeuwige gerechtigheid. Aan de rechterhand des Vaders, waar Hij voor de Kerk bidt. Ik ben gekomen aan het einde van mijn tijd. Er komt straks een einde aan mijn en uw tijd. En dan wordt het eeuwigheid. Bent u met God verzoend? Nee? Hier zit iemand die zegt: 'Was ik het maar.' Zie, hier ben Ik. Zie hier ben Ik, zei Hij. Laat u met God verzoenen. Want die geen zonde gekend heeft, noch gedaan, heeft Hij tot zonde gemaakt, opdat u zou worden rechtvaardigheid, geschonken van God, door Hem, de Heere Jezus alleen. Alles wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Heb je Hem lief gekregen, kinderen? Heb je Hem lief gekregen, omdat Hij jou eerst heeft liefgehad? U alleen, U loven wij! Amen.

Toespraak uit het voorlichtingsblad van de Stichting Balkanzending, juni 2010